

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ο κ. Βαϊάνος έλαβε άπτόν κ. Φίλιππο Δραγούμη έπιστολή σχετική με τὸ ἄρθρο του γιά τόν "Ιωνα Δραγούμη πού φάνηκε σὸ τελευταίον μας τεύχος. Δημοσιεύουμε μερικὲς ἐνδιαφέρουσες γραμμὲς τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς.

"Ἐλαβα τὸ τεύχος Δεκεμβρίου τῆς "Ἀλεξανδριτῆς Τέχνης" με τὲς κρίσεις σας γιά τὰ ἔργα τοῦ "Ιωνος" εἶναι γραμμένες με ομπάθεια καὶ ἀβίαστα. Δὲ συμβαίνει τὸ ἴδιο με τὴν κριτικὴ τοῦ Χ. Καρούζου στὴν "Ἀναγέννηση" γιά τὴ "Σαμοθράκη"· εἶναι βέβαια ἀναλυτικώτερη καὶ μελετημένη κριτικὴ, ἀλλά, φοβοῦμαι, πὼς δείχνει προκατάληψη καὶ στενὴ ψυχὴ. Ἔχει πῦρεϊ ὁ κριτικὸς αὐτὸς μιὰ θεωρία ξένη, πού θέλει νὰ τὴν ἐφαρμοσῆ παντοῦ, καὶ κατακρίνει τὴ "Σαμοθράκη" γιὰτὶ δὲν τὴν ἔχει βᾶση τῆς. Δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ πὼς μπορεῖ νὰ ὑπάρχει καλλιτεχνικὴ ἀντίληψη χωρὶς προδιαγραμμένη κοινωνιστικὴ ἢ ἐπιστημονικοφανῆ θέση. Δὲν κατάλαβε τὸν "Ιωνα καθόλου, ἀφοῦ φαντάζεται πὼς τὸ ἄ τ ο μ ὸ του τὸ ἔπαιρνε γιά σκοπὸ, ἐνῶ μόνο ὡς ὄ ρ γ α ν ο γιά σκοποῦς ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του τὸ καλλιεργοῦσε καὶ τὸ θυσίαζε πάντα, ὡς σὸ τέλος.

Ὁ δῆθεν ἐ γ ω κ ε ν τ ρ ι σ μ ὸ ς του ἦταν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σοκρατικοῦ ρητοῦ "Γ ν ῶ θ ι σ α υ τ ὸ ν" καὶ τίποτε λιγώτερο.

Ἀλλὰ καλὸ εἶναι πού γίνεται τέτοια κριτικὴ στὰ ἔργα τοῦ "Ιωνος, γιὰτὶ δίδεται ἀφορμὴ νὰ ἐξετασθοῦν ἀπ' ὅλες τὲς μεριές".

στ. 16 Ἰανουαρίου τραγοῦδησε στὴν Ἀλάμπρα ἡ πολὺ γνωστὴ καλλιτέχνη Δις Καίτη Ἀνδρεάδη συνθέσεις τοῦ Bach, Bergeret-tes, Roussel, Debussy, Moussorgsky, Manuel de Falla.

Μᾶς ἄρεσε πολὺ ἡ μουσικὴ τοῦ Debussy πάνω στὰ τραγοῦδια τῆς Βιλνιῶς πού ἀπέδωσε με ἐξαιρετικὴ τέχνη ἡ Δις Ἀνδρεάδη, γιὰτὶ ταιριάζουν καὶ τόσο πολὺ στὴ φωνὴ τῆς καὶ τὴ μεγάλη τῆς εὐστροφία στὶς χαμηλὲς νότες. Ἀκούσαμε ἐπίσης καὶ δύο ὥρατα Δημοτικά μας τραγοῦδια.

Στὸ τέλος τῆς συναυλίας, ἔξω ἀπὸ πρόγραμμα, ἡ Δις Ἀνδρεάδη τραγοῦδησε μιὰ χαριτωμένη σύνθεση τοῦ Stravinsky "Τὸ Παιδικὸ Τραγοῦδι".

ΤΟ ΑΡΘΡΟ πού τυπώνουμε — σέ ἑλληνική μετάφραση — τοῦ κ. Ch. Φαντε γράφτηκε γιά τήν “Ἀλεξανδρινή Τέχνη” πού εἶναι εὐτυχῆς συγκαταλέγοντας μεταξύ τῶν συνεργατῶν της τόν διαπρεπή αὐτὸν ἔλβετὸ ἑλληνιστῆ.

ἸΩΣΕ παραξενευτοῦν οἱ ἀναγνώστες μας πού δὲν ἀσχολούμαστε διόλου μὲ τὸ βιβλίο “Ταξιδεύοντας” (ἔκδοση “Σερσείου”) τοῦ κ. Καζαντζάκη, συγγραφέα τὸν ὁποῖον ἐκτιμοῦμε. Τοῦτο ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ Ἐκδοτικὸς Οἶκος “Σεράπειον” τοῦ κ. Μαρσέλου δὲν μᾶς τὸ ἔστειλε.

Ἡ “ἸΕΙΣ” γράφοντας γιά τὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας λέει ὅτι περιέχει ὕβρεις ἐναντίον της. Ἡ Ἀλεξανδρινή Τέχνη — νὰ τὸ ξέρει ἡ Ἰσις — δὲν ὕβριζει. Εἶχε παρατηρήσει ὅτι ἦταν ἄπρεπο πράγμα, γιά νὰ ἐξυψωθεῖ ὁ ζωγράφος Θωμόπουλος νὰ ὑποβιβαστεῖ ὁ ζωγράφος Καλμοῦχος. Αὐτὸ δὲν εἶναι ὕβρις. Ἄλλωστε σ’ αὐτὴ τὴν γνώμη ἐπιμένουμε, καὶ νάκούεται.

Εἶχαμε δεῖ κάτι στὴν Ἰσιδα γιὰ περίστροφο. Σὲ τέτοιο περιττὸ ἔξοδο βεβαίως δὲν προβαίνουμε προκειμένου γιά τὴν Ἰσιδα — τῆς ὁποίας τὰ ὄπλα εἶναι γνωστὰ ὅτι πάσχουν ἀπὸ ἀφλογιστία.

ΤΟ ΠΟΛΥ συμπαθητικὸ περιοδικὸ τῆς Δράμας “*Νέοι Ρυθμοὶ*” (115, ὁδὸς Μεγ. Ἀλεξάνδρου) ξαναβγαίνει μέσα στὸ μῆνα σὲ μεγαλύτερο σχῆμα καὶ μὲ 32 σελίδες. Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὸ περιοδικὸ αὐτὸ ἐξυπηρετεῖ μίαν ἀνάγκη τῆς ἑλληνικῆς διανόησης· κάνει γνωστὴ καὶ διαδίδει τὴν πνευματικὴ ἐργασία, τὸ καλλιτεχνικὸ αἶσθημα τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης στὴν ἐπίλοιπη Ἑλλάδα. Τὸ διευθύνει ὁ νέος λογοτέχνης κ. Κώστας Δρακόπουλος. Τὸ συστήνουμε θερμᾶ.

ΣΤΙΣ 29 Ἰανουαρίου ἔγινε στὴν Ἐκκλησία «Εὐαγγελισμὸς» ἓνας γάμος τὸν ὁποῖον περιέβαλε μὲ συμπάθεια καὶ ἐνδιαφέρον ὁ ἑλληνικὸς κόσμος τῶν γραμμάτων τῆς πόλης μας — τοῦ γνωστοῦ ἐπιστήμονα κ. Θωμᾶ Γεωργίου, πού ἀνήκει καὶ στὸν λογοτεχνικὸ μας κύκλο, μὲ τὴν Δδα Τζένη Χριστομάνου κόρη τοῦ κ. Μᾶξ Χριστομάνου καὶ ἀνεψιά τοῦ μεγάλου συγγραφέα Κωνσταντίνου Χριστομάνου. Στεφάνωσε ὁ διαπρεπὴς λόγιος κ. Χ. Νομικὸς.